

K. M. Klausen: Jeg skal straks svare den ærede Ordfører. Han mente, det var et stærkt Udtryk, jeg havde brugt, naar jeg kaldte denne Finanslov et Misfoster. Det er sandt, det er et stærkt Udtryk. Men efter dens Indhold synes jeg, det er meget berettiget at bruge dette stærke Udtryk om den. Naar vi føre en saadan Husholdning, at vi med en 93—94 Mill. Kr.s Indtægt ikke kunne skaffe Balance, er der noget meget forkert i den Husholdning. Det er meget forkert, at der anvendes over en Fjerdedel af disse Penge i militære Øjemed. Og hvad er det for et Militærvæsen, vi opretholde i dette Øjeblik? Det er et, om hvilket de saakaldte sagkyndige rejste Landet rundt og fortælle, at det er værre end intet. Saa maa man jo betragte disse Penge som fuldstændig spildte, givne ud til ingen Verdens Nytte. Og naar man, som sagt, lader Militærvæsenet fortære saa stor en Part af Landets Indtægter, kommer det jo til at gaa ud over mange Ting.

Den ærede Ordfører sagde, at vi Socialdemokrater havde ikke stillet mange Ændringsforslag. Det er nu ikke rigtigt. Hvis vi vilde tælle dem op, vilde det vise sig at være en lang Række. Jeg tror, jeg tør udtale uden Overdrivelse, at Socialdemokraterne ere det mest sparsommelige Parti her. Havde de Herrer villet følge alle vore Ændringsforslag, havde vi ikke siddet saa forfærdelig daarligt i det, som vi gøre.

Om Arbejdsløshedsspørgsmaalet udtalte den højtærede Ordfører, at der dog fandtes noget dertil paa Finansloven. Ja vel gør der det, men det er kun de ordinære Beløb. Der havde været Grund til i Aar, da Arbejdsløsheden har taget et saa ekstraordinært Omfang, at lade det give sig Udtryk paa denne Finanslov ved ekstraordinær Hjælp til disse Mennesker. Men det er ikke sket; det maa vi finde os i, og vi kunne godt sige, at Skylden for, at der ikke er ydet langt større Beløb til de arbejdsløse, end Tilfældet er, er de danske Arbejders, fordi de endnu ikke forstaa at benytte den store Magt, de i Virkeligheden sidde inde med, paa Valgdagen. Men det er mit Haab, at alle de, der økonomisk og politisk høre sammen, som have fælles Interesser, nok skulle forstaa at finde hinanden i den kommende Tid, og den Dag, da det sker, er Venstres Magt ude her i Landet, da er Gaardmandsvældet knust i dette Land, da bliver det andre, der komme til at overtage Ledelsen. Jeg tror slet ikke paa, at So-

cialdemokratiet skulde komme ind med Flertal efter de kommende Valg, men det er min Overbevisning, at de kommende Valg ville lære de Herrer fra Venstres Side at tage Skeen i den anden Haand og lære dem at forstaa, at den Maade, hvorpaa de nu forme Finansloven, ikke er den, som den danske Befolkning er tjent med.

Saa siger den ærede Ordfører, at det at bøde paa Arbejdsløsheden er en kommunal Opgave. Ja, det er saa nemt at skære sig en bred Rem af en andens Hud og vælte Byrderne og Pligterne fra sig over paa Kommunerne. Der kunde være noget i den Tale, hvis Stillingen var en saadan, at vore Kommuner sad godt i det, men desværre er lige det stik modsatte Tilfældet. De fleste Kommuner sidde uhyre daarligt i det, og Gælden er vokset stærkt rundt omkring, navnlig i de store Kommuner. Skatterne ere stærkt stigende, derfor kan det ikke nytte, at man siger til Kommunerne: Den Opgave skulle I tage eder paa, og det kan slet ikke nytte at sige det til Københavns Kommune, naar de Herrer ikke ville give os en Skattelov i København, saa vi ere i Stand til at kunne bestride de Byrder, som vi mene at skulle opfylde. Der blev ved Finanslovens Forelæggelse i Efteraaret talt saa meget om dette Spørgsmaal, men endnu have vi ikke set det mindste til det. Nu staa vi vel i Samlingens sidste Maaned, og endnu er der ikke mindste Tegn til, at en saadan Skattelov vil blive forelagt, og saa længe de Herrer ikke opfyldte dette Løfte, dette ganske simple Krav, som København har, have de slet ingen Ret til at give Anvisning paa Københavns Kommune. Alt, hvad der skal ydes i den Henseende af Københavns Kommune, kan kun ydes af laante Penge.

Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Jeg blev noget skuffet ved Ministerens Tale. Den var selvfølgelig meget interessant med de lange Talkolonner, vi hørte ham oplæse. Det kan være, at Udbyttet vil blive større, naar vi en Gang komme til at læse Tallene, det er jo lidt vanskeligt at følge med, naar der saadan opmarcherer lange Talrækker. Jeg fik dog det ud af det, at man, hvad Finanslovens Indtægter angaar, ikke maa være sangvinsk. Der er vel ingen Udsigt til, at de ville overtræffe Forventningerne. Blot de kunne holde det, der er budgetteret her, maa vi vel være glade. Men det er jo ogsaa saare naturligt, at en Nedgangsperiode som den nuværende nok